

Nr. 2 – 20. november 1996

INSERAT

Málgagn Miðflokksins Miðblaðið

Samrøða við PETUR JACOBSEN úr Søldarfirði

Petur Jacobsen varð til seinasta lögtingsval næstvaldur á listanum hjá Miðflokkinum í Eysturoynni, og hevur fleiri ferðir sitið á tingi fyri Tord Niclasen síðani. Petur er nú uppstillaður á listanum hjá søldfirðingum til býráðsvalið í Runavíkar kommunu

Vit hava spurt Petur, hví hann hevur latið seg stillað upp.

Ahugin fyri politikki er vaksin munandi, síðani eg eftir seinasta lögtingsval kom í ta støðu at vera næsti maður hjá Tordi á Løgtingi. Eg havi fingið nakað av innliti í politisku gongdina, tá mál verða tikin upp og avgreidd. Eisini havi eg sæð, hvussu ómetaliga stóran týðning, tað hevur, at hava Guðs orð sum vegleiðara, tá avgerðir skulu takast, tí mangan er tað trupult at vita, hvør avgerð er røtt og til mest gætt. At hava guðs-órta er eitt neyðugt grundarlag fyri eini og hvørjari stöðutakan. Væl veit eg, at politikkur í einum býráði er heilt øðrvísi samanborið við landspolitikk, men tó eru

grundreglurnar tær somu. Mál koma upp, sum støða skal takast til, og altíð er neyðugt at síggja málið í síni heild og fáa tað væl lýst, so ein er visur í at hava nóg gott grundarlag at taka støðu í.

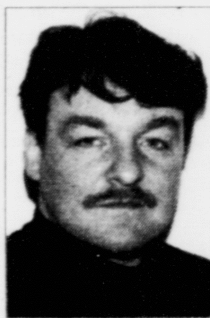
Hvørjum ætlar tú at arbeiða fyri, um tú verður valdur?

Tað eru nóg mál, sum hava týðning í eini so stórar og spjaddari kommunu sum hesari. Kommunan røkkur heilt frá Skipanesi til Rituvíkar. Havnækið heilt frá Søldarfirði og út í Heiðarnar (Runavíkar) er eitt tað besta í landinum og er eitt gott grundarlag undir menning og framburði í árunum, sum koma. Hetta økið verður uttan iva ein fiskivinnumiðdepil framyvir, og tí er tað

eisini náttúrligt hjá mær sum søldfirðingur at arbeiða til frama og gagns fyri mína heimbygð hvat vinnulívi viðvíkur.

Í Søldarfirði hava vit eisini annan av barnaskúlanum í kommununi. Nógv foreldru eru ónøgd við trygdina í samband við ta tungu ferðslu, sum stöðugt fer eftir veginum, har skúlabørnini ganga. Ymisk hugskot eru frammi, t.d. gerð av einum tunli undir veginum. Hetta er eitt mál, sum hevur skund, tí tá tann fyrsta vanlukkan er hend, er longu ov seint. Her havi eg ta greiðu støðu, at trygðin hjá børnunum kann ongantið gerast ov kostnaðarmikil.

Tað er ongantið rætt at kasta um seg við gyllum lyftum, tí so mangan hava

vit sæð, at tá valið er av, eru lyftini gloymd. Eg vóni tó, at søldfirðingar og onnur við vilja stuðla meg fyri tað, sum eg byggi mín politikk á, og ikki fyri gylt lyftir.

TORDUR NICLASSEN SKRIVAR: Húkaveiðan oyðir ongan stovn

Ætlan landsstýrisins um at niðurbinda útróðraflotan er onki minni enn ein beinleiðis „byrjan til endan“ hjá einum veiðuhátti, sum í øldir hevur eyðkent føroyska samfelagið

Tá tað frættist, hvørjar ætlanir, landsstýrið hevði viðvíkjandi útróðraflotanum, gjørdi Miðflokkurin beinanvegin vart við seg og mótmælti hugburði landsstýrisins móti føroyska fiski- og útróðrarmanninum. At Miðflokkurin ger vart við seg á hesum øki, er ikki nakað nýtt.

Tí hvussu ofta hava vit ikki víst á, at **húkaveiðan** oyðir ongan stovn, og at júst húkaveiðan er:

- ein passivur veiðuháttur
- ein stovnsrøktarvarnarlur veiðuháttur
- ein veiðuháttur, ið gevur bestu ráðgøvuna
- ein veiðuháttur, ið skapar arbeiði til nógvar hendur - bæði á sjóvi og landi

Tí átti hesin samfelagsgagnligi veiðuháttur at fingið

mest móguligar sómðir at virka undir - og ikki mótt politiskum ágangi, sum í roynd og veru tekur støði undan hesum algamla sermerkta veiðuhátti, sum altíð hevur kent til avmarkingar orsakað av veðri og streymi.

Tær ætlanir, landsstýrismaðurin hevur boðað frá, hava vælskiljandi mótt stórar mótsøðu.

Tí hvussu nógvrar føroy-

ingar hava ikki útróður sum eitt náttúrligt ískoyti til at lívbjarga sær og sínum!?

Hetta, sum hevur tryggjað mangari familju neyðuga figgarliga lívsgrundarlagið, ætlan landsstýrismaðurin nú við einum „pennastroki“ at koma til lívs!

Vit harmast saman við so mongum Vælskiljandi harmast før-

oyingurin um slíkar ætlanir! Vælskiljandi harmast eisini mangur fólkaflaksmaður/kvinna um slíkt, ið gongur tí frælsa fyrstaksseminum so nær. Vit harmast við teimum!

Um ætlanir landsstýrisins vinna frama, kemur tað so mangastaðni so fullkomiliga at broyta bygðasamfelagið og í stóran mun at økja um talið á teim, sum mega leita sær á Almennastovuna fyri at fáa tað, sum tá manglar í til lívsins upphald!?

Ætlanin má ikki vinna frama

Miðflokkurin fer at gera sítt til, at slíkar landaskaðiligar ætlanir ikki vinna frama og vóna vit, at aðrir flokkar á tingi fara at standa saman við okkum og fáa steðgað landsstýrismanninum í ætlanum hansara at oyða - ikki bert útróðraflotan - men eina týðandi part av tí náttúrliga virkseminum, ið beinleiðis hevur verið bæði lívsgrundarlag og figgarligt ískoyti hjá so mangari føroyskari familju kring alt landið. Ja, sum beinleiðis hevur verið ein týðandi partur at føroyskari mentan!

v/ MAGUS SIMONSEN

2. Tím. 1,14.

Varða um hin vakra gripin, sum tær er fingin við heilagum Anda, sum býr í okkum!

Hetta, at Harrin hevur tikið bústað í okkara hjarta við Heilaga Andanum, er av sonnum eitt so stórt ríkidømi fyri okkum, at vit av fullum huga kunnu taka undir við Paulusi, tá hann sigur, at

Av sonnum haldi eg eisini alt vera tap móti tí, sum er so nógv mætari: kunnleikin um Krist Jesus, harra mín; fyri hansara skuld havi eg mist tað alt samalt og eg meti tað javnt við skarn, fyri at eg má vinna Krist, og verða funnin í honum.

Við hesum orðum minnir Harrin okkum á, at Hann hevur givið okkum eitt veldugt, ósigandi ríkið, ein dýran grip at umsita. Hann heitir tí á okkum um at fara væl um henda dýrgrip, so at Harrin fær vælsignað okkum við Sínari fylling.

Tí tað er nú ein sjálvfylgja, at í tann mun, sum vit geva Heilaga Andanum rúm í lívi okkara, í sama mun vil Hann koma til okkara og fylla hjarta okkara við gleði, og hesi orð hava vit frá Jesu sjálvum, tá Hann talaði við lærusveinar Sínar: *Elskar nakar meg, tá varðveitir hann orð mítt, og faðir mín skal elska hann, og vit skulu koma til hansara og gera okkum bústað hjá honum.*

Harrin sigur eisini: *Verið ikki stúrnir fyri nøkrum, men latið í øllum lutum tráan tykkara koma fram fyri Guð í ákallan og bøn við tøk, og Guðs friður, sum ber av øllum viti, skal varðveita hjørtu tykkara og hugsanir tykkara í Kristi Jesu. So tú, Guðs barn, ið kanska ert stúrin og óttast fyri, hvat framtíðin fer at bera við sær, kom til Harran Jesus, sum breiðir Sínar sármerktu hendur móti tær. Skunda tær, tí Hann sigur í Sínum orði, at Hann elskar teg og vil, at tú skalt hvíla trygt hjá Honum. Hann vil geva tær sín frið í yvirflóð, so tú fært at sanna, at allur ótti og stúran og mótløysi verður tikið frá tær. Ístaðin fært tú fylling av kærleika, gleði og friði, og tá skalt tú í tínum hjarta lovprisa tínum Harra og Frelsara, sum gav tær ein so ríkan skatt at eiga og umsita. Í hjartans gleði og lovprisan frá tínum varrum kanst tú tá lyfta tínar hendur móti Honum í inniligari tøk fyri hesa ósigandi gávu.*

Harrin sigur soleiði: *Minst til, mítt barn, at eg gav tær ikki mótløysis anda, men kraftar og kærleiks og hómsemis anda, og tí kanst 'ú við frímóði koma fram fyri ásjón mína, og eg skal geva tær tíni hjartans ynski.*